

Miras Times

2021

«Елордамыз Нұр - Сұлтан қаласы - Қазақстанның жүргөгі»

Мен Қазақстанда тұрамын. Қазақстан - өзіндік тарихы, діні және ең бастысы ұлты, мемлекеттік тілі бар мемлекет. Қазақстанның кез-келген қаласы әлемнің басқа қалаларынан ерекшеленеді және бұл бізді біріктіреді. Ұлытаудан басталар ұлы көшіміздің кеңес дәуірі кезінде Астана қазығын бірде Орынбор, бірде Қызылордага қадап, одан Алматыға тұрақтауы Мәскеудің пәрменімен болған еді. Еліміз тәуелсіздігін алғаннан кейін ғана елорданың қай жерде болуын таңдау мүмкіншілігіне Елбасымыз ие болды. Астанамыздың Қазақстанның орталығында болуы қай жағынан алып қарасаң да дұрыс шешім еді.

Нұр-Сұлтан өзінің сұлулығымен, ерекше құрылыштарымен және самал желімен кез келген жүректі жаулап алары сөзсіз. Нұр-Сұлтан - бұл қала елдің солтүстігінде, Есіл өзенінің 4 ауданға бөлінген жағасында орналасқан. Елордамыздан даланың әсем пейзаждарының, еркіндіктің пен терең тарихтың тәтті іісі жан-жағын тараған тұрады. Бұл қаланың әр бұрышында елдің Отан деп соққан жүргөгін, асқақ армандарын, биік мақсаттарын байқауға болады. Нұр-Сұлтан қазақтың бас қаласы болып, өскелен ұрпақтың жарқыраған жүлдіздай келешегіне өз үлесін қосары сөзсіз. Оның қазіргі сәулет өнерінің үлгілеріне сай бой түзеген биік те сұлу ғимараттары бір кездегі қарапайым облыс орталығын адам танымастыай өзгертукені анық. Бір қарағанда, қала сізге қарапайым болып көрінуі мүмкін, бірақ бұл қала туралы көбірек білген сайын, ол сіздің жүргөнізде жағымды із қалдыратынына сенемін. Қазіргі таңда Нұр-Сұлтан қаласында Елбасының бүйрекшімен орман ағаштарын, питомниктерді, табиғи түрде қайта түлеуге ықпал ету шаралары жүргізіліп жатыр. Бұл жоба 2020 жылы басталып, 2021 жылы аяқталмақ. Қаланы көгалдандыру жобасы іске қосылғаннан кейін қалаға келушілер саны да көбейді деп сенемін. Елбасымыз Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев БАҚ өкілдеріне берген сұхбатында «Мен Астана төңірегіндегі жасанды орманды жыл сайын аралаймын. Аралаған сайын көңілім куанышқа толады. Биылдың өзінде мұнда 71 мың гектар жерге жасыл желең егілді. Қаланың ішінде егіліп жатқандары өз алдына. “Жасыл ел” деген бастамамен бүкіл Қазақстанда “Жасыл ел” қозғалысы мүшелері, жастар жыл сайын 51 мың гектар аумаққа ағаш отырғызыады. Біз келер ұрпаққа жасыл орманға оранған әдемі ел қалдыруымыз керек. Тәуелсіздігімізді орнаттық, мемлекетті нығайтып жатырмыз. Қазақстанның әлемнеге таныттық. Енді өзімізге,

халыққа жайлыш, таза, ауасы деңсаулыққа шипасын тигізетін Қазақстан жасауымыз керек» деген болатын. Елбасымыздың осындай көрегенділігінің арқасында Астанамыз Нұр-Сұлтан болашақта әлемнің ең әдемі қалаларының біріне айналады деп ойлаймын.

Нұр-Сұлтан қаласы бізге жаңа өмір сыйлайды, бұл қалаға бір рет барған адам, осы қаламен келесі қауышуды аңсайтынына кәміл сенемін.

Нұр-Сұлтанның астана болғанына елбасымыз Н.Ә.Назарбаевтың еңбегі орасан зор. Ол кісі Нұр-Сұлтан қаласына жаңа өмір сыйлады. Нұр-Сұлтанның гүлденіп, көркеюі – Қазақстанның да гүлденіп көркеюі болып табылады. Ел ордасы Нұр-Сұлтан жылдан – жылға өркендей берсін. Нұр-Сұлтанның көркейуі Қазақ елінің көркеюі. Сарыарқаның төрінде орналасқан Нұр-Сұлтан - Қазақстанның жүргегі. Мен оны әрдайым мақтандышпен «Нұр-Сұлтаным – мақтандышым,”-деп аузымды толтырып айта аламын.

Бейсекова Аделия, 6А

Менің атам – майдангер

Ұлы Отан соғысы - бұл адамның жүргегінде жара қалдырған соғыс. Бұл адамзат тарихындағы ең сұрапыл соғыс. Онда миллиондаған адамдар қаза тапты. Өкінішке орай, Ұлы Отан соғысының көптеген батырлары жыл өткен сайын ұмытылып барады, бірақ біз солардың арқасында тірі жүргенімізді, бейбіт әрі тыныш елде, тоқшылықта өмір сүріп жатқанымызды ұмытпауымыз керек. Сондықтан, мен сіздерге екінші дүниежүзілік соғысқа қатысқан үлкен атам Иманбаев Әмір туралы айтқым келеді. Иманбаев Әмір 1911 жылы туылған (Қазақ КСР, Жамбыл облысы, Жамбыл қаласы) – қызыл әскер, екінші дүниежүзілік соғысының қатысушысы, мұғалім. Соғысқа 1942 жылы 20 маусымда өз еркімен сұранып кеткен. II дәрежелі Отан соғысы орденімен және «Ерлігі үшін» еki рет марапатталған. Ол Берлинге дейін барды. Барлық шайқастарда ол бірінші шепте болған. Менің ағаларым мен апаларым оның ерліктері туралы көп айтатын. Мұрағат деректерінен әкем ерліктерді сипаттайтын құжаттарды тапты. Алғашқы «Ерлігі үшін» медалін алу кезіндегі ерліктің сипаттамасы: 1942 жылдың желтоқсанынан 1943 жылдың шілдесіне дейін жаудың оғы астында, біздің қорғанысымыздың алдыңғы шебінде 200-ге жуық мина қойылды. 1943 жылғы 15-21 шілде аралығында Ново - Никольское, Лохан, Морозов және басқа ауылдарындағы ефрейтор Горбунов тобында қатысты. Жау оғының астында ол 33 неміс минасын залалсыздандырды, 3 жертелені миналардан тазартты. Ряйлово аймағында қарсы шабуылда танктерімізге жол ашып, барлық танктерімізге жау миналарынан қауіпсіз өтуді қамтамасыз етті. Ол шайқаста ерлік көрсетіп батыл соғысты.

Екінші «Ерлігі үшін» медалін алу кезіндегі ерліктің сипаттамасы: 1943 жылдың 6-маусымынан 7-не қараған тұні қорғаныстың алдыңғы шебінде, Новая Деревня селосы мен Передел, жаудың оқ жаудырып тұрган пулеметі мен миномет отының астында ол батылдық танытты. Ол ені 20 метрлік неміс сым қоршауынан өткел жасады. 1943 жылдың қаңтарында, ақпанында, наурызында және сәуірінде ол жау қорғанысына 7 өткел жасады, ал сәуірде біздің Передел аймағында барлау жүргізген кезде жауынгер Иманбаев жауды қорғауда дәлізде болып, қатты миномет оғының астында қалса да өз позициясын тастамады, тек өзінің барлаушылары оралғаннан кейін, қорғаныс жолын жауып, ол өзінің бастапқы орнына қайта оралды.

Мұны елестету тіпті қыын. Кез-келген минаның қасында жарылуы мүмкін екенін біліп, бораған оқтардың біреу тисе мерте болатынын біле тұра, қасық қандары қалғанша отан үшін шайқасты. Рухы мен тәні қаншалықты құшті, өз Отанына деген сүйіспеншілікке толы! Отанды жаулардан босату үшін оларды ештеңе тоқтата алмады. Менің ойымша, сенің қасында оқтар борап, гранаталардың, бомбалардың, миналардың жарылысы болып жатқанда, өз жаныңды емес Отаныңды ойлау оңай шаруа емес. Бұндай ерлік тек нағыз өз елінің патриоттары, нағыз батырлардың қолынан келеді. Бейбіт уақытта өмір сүру құдайдың берген үлкен сыйы. Мұрағаттық құжаттардан Әмір атамың ерліктерінің сипаттамаларын оқи отырып, мен өзімді осындай батыл, мықты, ерекше адамның ұрпағы екеніме мақтаныш сезіміне бөлендім, осындай бақытты өмір сүріп жатқаным үшін ата - бабаларымызға ризашылығымды білдіремін.

Сондай-ақ, әкемнің әңгімелеріне қарағанда, ол бала кезінде атамыздың ордендерімен және медальдарымен ойнайтын болған екен және медальдардың көбісін жоғалтқан екен. Бірақ үлкен атамыз оған ренжімеген екен. Себебі олар марапат үшін емес, біздің жарқын болшағымыз үшін шайқасқан.

Ол кезде қорқынышты уақыт болған, бірақ бәріне қарамастан олар өлімнен қорықпай жауға аттанды. Соғысқа қатысқан екінші үлкен нағашы атамың (анам жағынан) әңгімелері бойынша, оқтар қарша бораған. Сол кездегі өлшем бойынша, ерлік жасаған адам әдеттегі жағдай болып саналған, олардың бәрі нағыз патриот болған. Олар өлімнен қорықса да, Отаның қорғап калу үшін қасық қандары қалғанша соғысуға дайын болған. Осындай батыр бабаларымыздың арқасында Ұлы Отан соғысын жеңіп шықтық.

Көп адамдар осындай батыр бабаларымыздың ерліктерін еске де алмайды. Қазір біздің ардагерлерімізге арналған «Женіс күні» әнін жаттап Женіс күні мерекесінде айтудың өзі жаңа ұрпақ үшін әдеттен тыс нәрсе екендігі, әрине, көнілді қынжылтады.

Бір шайқаста біздің жауынгерлер өте аз болғанда немістер жылдамырақ алға жылжып, қоян-қолтық ұрысқа кіріскең екен. Бұл шайқаста атам жарақат алған, бірақ осы өз жарақатына қарамастан үш неміспен шайқасып жеңіп шығыпты. Барлық сарбаздар шайқас үстінде бір бірлерінің ерліктерін байқамай да қалатын болған. Сарбаздар өздерінің ерліктері туралы айтпайтын болған, ал біздің уақытымызда біреу жақсылық жасаса «бұқіл әлемге» таратада бастайды.

Жаңа буынның көптеген балаларын ата-аналары бір жақсы баға алғаны үшін компьютерде ойнауға рұқсат етеді немесе жай ғана үй тапсырмасын орындағаны үшін түрлі жолмен қолпаштайты. Осы тұста соғыс жылдары тоқтамай шайқасып, ерлік жасаған көптеген жауынгерлер марапаттаусыз қалып қойғаны және оларды ешкім еске де алмайтыны өкінішті, әрине!

Менің үлкен атам Әмірдің соғыс кезінде жекпе-жек құрестері бойынша алған дағдылары оған бейбіт уақытта да пайдасын тигізді. Бір күні кешке атам түрған үйдің алдында көмекке шақырған дауысты естиді. Ол еш ойланбастан көмекке жүгірді. Жергілікті бұзақының көршісінен ақша талап етіп ұра бастағанын көреді. Бұл бәрі білетін және қорқатын бұзақы еді. Оның есімі Рамазан болатын, ол жас және шымыр денелі жігіт болатын. Менің үлкен атам Әмір қорықпай онымен қүреске түсті. Басымен иегінен ұрып, оны жерге құлатты, қолын бұрап милицияға тапсырды. Сол кезде менің үлкен атам 72 жаста болатын. Осы оқиғадан кейін бұл бұзақы ешкімді мазаламайтын болды.

Барлығы бұл оқиғаны естіп, атамызға одан да зор құрметпен қарайтын болды. Ол өзінің қарт жасына қарамастан, әрдайым әлсіздерге араша түсуге дайын болатын.

Менің батыл атам білімді адам болатын. Соғыстан кейін ол мұғалім болып жұмыс істеді. Ол кісі менің әкемнің алғашқы ұстазы болған. Менің әкем атаммен кішкентайынан бірге мектепке баратын болған. Әкем құрдастарынан бұрын оқып, жаза білді. Ол бірінші сыныпқа 5 жасында барды, мектепті үздік бітірді. Әкемді атамыз жастайынан білімге баулыды. Институтта менің әкем үздік оқып, «Лениндік стипендия» алды. Менің үлкен атам үнемі балаларыңа үлгі болуың керек деп айтатын. Менің әкем, 50 жасында спортпен қәсіби түрде айналыса бастады. 52 жасында ол пауэрлифтингтен әлемнің вице-чемпионы атанды және «Спорт шебері» атағын алды. Біздің әкеміз барлығымызға үлгі. Бізде спортпен шұңғылданамыз. Караптинге дейін мен таэквондо бойынша Қазақстан чемпионы атаным, бокстан қалалық турнирде женіске жеттім және менталды арифметикадан Қазақстан чемпионатының қола жүлдегері болдым. Менің үлкен атам Әмір әрбір отбасында спортшылар, спорт шеберлері болуы керек деп айтатын. Сонда біз денсаулығы мықты, күшті ұлт және спорттық держава боламыз дейтін.

Менің үлкен атам Әмір - батылдықтың, ерліктің, намыс пен парасаттың үлгісі. Біз Әмір атамызды мақтан тұтамыз.

Соғыс кезінде граната жарылысынан алған жүргегінің жанында қалған сынықтың салдарынан 1985 жылы қайтыс болды. Ол ауырып, қатты жетеле бастады, ал бұл жүректегі сынықтың орнынан қозғалып кетуіне себепкер болған екен. Ол әрдайым біздің есімізде. Менің әкем біздің есімізде мәңгілік қалуы үшін ата-бабаларымыздың шежіресін жасап қойған және үлкен атамның ордендерімен медальдарын төрге іліп қойды.

Иманбаев Әміржан, 7 В

Диктант Победы

В канун 9 Мая на уроках русского языка был проведен диктант Победы, рассказывающий о защитниках Брестской крепости и участии Казахстана в борьбе с фашизмом. Студенты средней школы не только продемонстрировали свои знания по предмету, но и выполнили творческое задание-высказали свое мнение о героях ВОВ. Вашему вниманию представлены данные работы.

Диктант Победы

Спасибо вам, ветераны! Если бы не Ваша стойкость, вера в победу, может быть, и не было бы меня сейчас. Не жил бы я под этим чистым небом, не ходил бы по пшеничным полям, не слушал бы пения птиц, не учился бы в школе.

Низкий до земли поклон Вам, ветераны Великой Отечественной войны, за Ваше мужество, бесстрашие, за мое счастливое детство, за то, что рядом со мной друзья, за то, что я с восхищением смотрю в небо и не жду оттуда смертельного гула самолетов с крестами на крыльях.

Спасибо Вам, ветераны, за то, что вы есть на Земле. Да, это настоящее мужество – защищать свою Родину.

Ахметов Арсалан, 10Д

Диктант Победы

Я хочу сказать спасибо всем отважным солдатам, которые так яро боролись за судьбу Советского Союза. Тем миллионам, которые смогли неделями не спать, терпеть голод, холод, смертельные ранения, продолжать идти по лесам и болотам, дабы встретиться лицом к лицу с врагом, дать ему отпор. И тем героям, которые пожертвовали всем, что у них было ради мира.

Я искренне хочу поблагодарить воинов Великой Отечественной войны за то, что освободили много городов и поселков на территории Советского Союза и Европы от нашествия фашистов. За спасение евреев, заключенных в чудовищных концлагерях не только на своей земле, но и за ее пределами. И за то, что те смелые герои защищали свободу для ныне живущих поколений. Без ваших усилий ни я, ни мои родители не вдыхали бы сегодня свежий воздух, свободный от запаха гари и шума взрывов на горизонте.

Спасибо.

Лебедева София, 10Д

Уважаемые ветераны !

Я сердечно поздравляю вас с днем Победы! Живите долго и счастливо. Мир никогда не забудет вашего подвига во имя жизни на Земле. Вы, победители, в который раз показали всему миру силу русского духа, уничтожив страшную «чуму» XX века – фашизм. А это дорогое стоит! Весь мир рукоплескал Вам 9 Мая 1945 года, ведь пришла долгожданная Победа...

Может быть, нам легко говорить сегодня о той Победе. Ведь мы не видели разгромленных и разграбленных городов, сожжённых деревень, не выносили из печей крематориев обожженные трупы женщин и детей. Много горя пришлось увидеть солдатам – победителям на освобожденной земле. Это вы теряли на военных дорогах своих лучших товарищей. Спасибо вам за то, что Вы выжили и победили. Спасибо за чистое небо над нашей Родиной. Никто не осмелится напасть на нас теперь. Это Вы построили крепкий фундамент мира после войны, восстановив все, что было разрушено фашизмом.

Сегодня много делается для того, чтобы увековечить память о каждом участнике войны. На местах сражений идут раскопки старых безымянных захоронений. Я заверяю Вас, если бы у меня была возможность записаться в поисковый отряд, я бы принял участие в работе такого отряда. Для меня это было большой честью.

Пройдут года, пройдут века, но мир никогда не забудет Вашего подвига! День Победы будет всегда главным праздником нашей страны. Наше поколение обещает Вам это.

Малов Дан, 10Д

Диктант Победы

Я хочу сказать спасибо всем тем, кто отдал свою жизнь в этой беспощадной, кровопролитной войне за нашу свободу. Мы все должны быть благодарны ветеранам Великой Отечественной войны за мир, за чистое небо над нашими головами. Все, что есть у нас сейчас, мы имеем только благодаря тому, что наши предки отдали свои жизни за защиту своей родины. Спасибо им за то, что они не щадили свои жизни, сражаясь с врагом. Мы не можем понять всего ужаса войны, испытать того страха и боли, потому что все это приняли на себя наши прадеды. Спасибо всем людям, которые сражались в бою и работали не покладая рук в тылу. Спасибо, что они ни на минуту не теряли надежду и веру в победу. Каждый, принял участие в войне за свою родину в этой чудовищной битве, поистине герой.

Стрикелева Ирина, 10Д

Спасибо ветеранам

Я хочу сказать спасибо нашим предкам за победу в бессердечной войне, где погибли многие наши предки. Зная, что все наши дедушки и бабушки прошли через голод, бомбардировки, холод, я благодарна им за то, что все смело дрались за наше светлое будущее. И я огорчаюсь, что нынешнее поколение потихоньку забывает про этот великий подвиг. Мы не имеем права не знать про то, какой ценой в нелегкое время досталась победа и мирная жизнь. Память о соотечественниках, отдавших жизнь во имя своего народа для воплощения общей цели, должна сохраняться потомками тех героев. Мы, последнее поколение, которое видит ветеранов, так давайте воплотим наши желания, чтобы будущее поколение не забывало цену победы.

Атамирза Ливия, 10Д

Я хочу сказать спасибо...

Я хочу сказать спасибо участникам Великой Отечественной войны, которые никогда не прекращали бороться за мирную жизнь, которая досталась нам, младшим поколениям.

Спасибо им за то, что сражаясь с фашистами, они не щадили собственной жизни. Спасибо за то, что они бесстрашно боролись за Родину. Спасибо за благополучную и спокойную жизнь, которую они дали нам.

Благодаря воинам- и выжившим, и погибшим в боях – у нас есть возможность встать утром и ощутить, насколько прекрасна эта жизнь. Мы

никогда не забудем нескончаемые ужасы, причиненные войной, и людей, которых она унесла. Мы всегда будем помнить это тяжелое время.

Очень грустно, что с каждым днем становится всё меньше ветеранов, и нам очень важно не только помнить их подвиги, но и успевать выражать им свою благодарность. Спасибо, дорогие ветераны, что позволили нам почувствовать истинную красоту мира и дали нам счастливое будущее!

Базанов Алексей, 10Д

Диктант Победы

Я хочу сказать спасибо всем ветеранам ВОВ, которые спасли тысячи людских жизней, поставив под удар свои собственные, которые не отступали, глядя ужасу в лицо, людям, которые спасли будущее наших стран и народов, которые их населяют.

Возможно, сейчас ветераны уже не помнят всех деталей сражений, они не рискуют своей жизнью на передовой части фронта, но мы всегда будем помнить, что они для нас сделали. Эти люди смогли пройти через пронизывающий до костей страх, они смогли показать нам, что значит быть героям. Я бесконечно горжусь тем фактом, что я могу выразить всю свою благодарность этим людям вживую, смотря им в глаза. Я не могу представить даже малую долю того, через что им пришлось пройти, они спасли всех нас, а за такое невозможно выразить благодарность одним словом! Эти люди всегда будут самыми отважными и самыми выносливыми из тех, с кем мне удалось увидеться и пообщаться. Спасибо, что пережили это ради нас!

Иванникова Елизавета, 10Д

Nature

Nature is beauty, peace, amazing and, nature is peace, tranquility. Nature is the most beautiful thing that we have, it is something that needs to be protected and admired. Live and love our nature!

Haiku about spring

Haiku1

Pleases the soul
Fills with love.
The beauty of spring.

Haiku 2

Flowers are blowing
Spring smells in air
Sorrows must leave now

Mother

Mother - this word is everything to me, this word is warm, affection, kindness, tenderness, comfort, this is all!

Mom is the one who will support, hug, and understand.

You opened your eyes to the world, showed everything and everyone, I love you infinitely more dear than your mother.

When there is a mother everything is fine, you are my angel, you are my light, you are like a ray of sunshine.

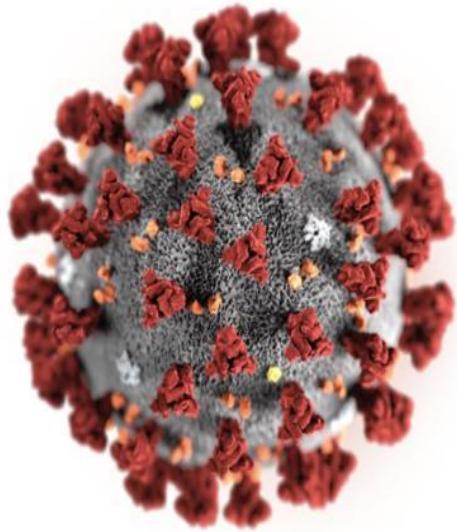
Mom is the most dear person

Mom is a charm for life!

Dear mother, our love is strong and great, wonderful and kind. Love you a lot.

Kenzhebaeva Ramina, 7D

Coronavirus

In 2020 we got a big problem
It calls Coronavirus
And it forms in Wuhan
Because of it we need to stay at home
To stop spreading him
We supposed to be careful
We need to wash hands
We need to responsible

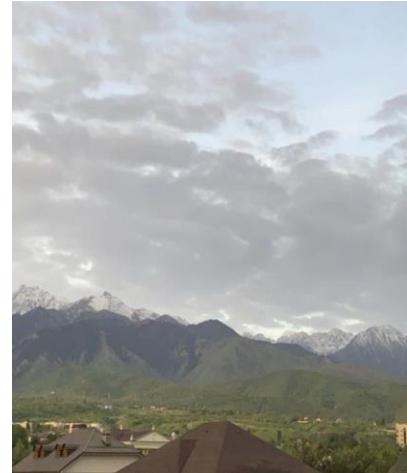

Mom

Mom is such
A special woman
The loveliest
I've ever heard
She is better by far
Than all the rest
You're the simply the best
From her head to her toes
She's warm and she's soft
And is always smelling sweet like a rose.

Haiku poem

Nature
It started to rain, snow
All people dress warmly
That means winter will be soon

Sonnet

How I love food

Cookies and pizza on what a delight,
This is a sonnet of how I love food,
Food weakens me just like the massage,
It also puts me in a happy mood,
Some food I like includes pasta and rice,
Italian food has a place right in my heart,
Sugar and spice just like everything nice,
At the store finds the way into my cart,
When I'm hungry I'm very angry
With three meals a day and snacks in between,
My Mom always said don't eat too much ,
But I never listen to her,
Because food is just special to me,
I eat all of the time as you can see.

Nurbayeva Meirim, 7D

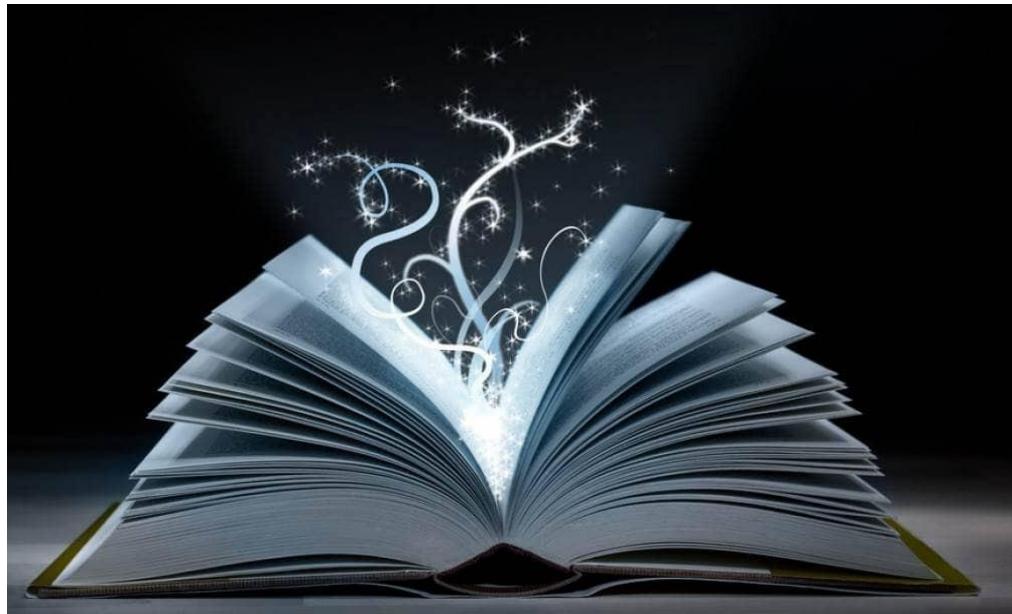
Let It Grow

Summer Summer,
Here I come,
With your flowers growing tall,
Some are Red, some are Blue,
Some are cooler than they should,
Flower is pretty and that is good
I hope you can agree because Flowers
Grow in the Summertime!

Life in Fantasy

Dragons and fairies and trolls
Oh my!
Not every fairytale judgment plots
Nor can I forbid a princess captured by dragons!
These Fairytales where from a book
A book about magic and fantasy
A book about a hero's and villain's
About how to be good and not to be bad
Fantasy is part of our imagination
a fairytale will always be with us no matter what!

Diseases Diseases

Corona corona
Why did you come?
Ruining our world, our peace and love
We were so happy in this world
But then you came and ruined it all
Some people were sad, they were sick
then after a day they all went to die!
So Corona go away you're hurting
people day by day!

Kitty Time

I saw a kitten
He was cuter than ever
He was sitting on a mitten
And I'm sure he meowed at me forever

Cutie Doggy

Dogs are cute
Dogs go in the mud
Dogs give love

Karpushina Sasha, 6D

The Giraffe

Giraffe, the tall beast
Raises its head, eating leaves
Down it goes, feasting

Quarantine

It has no ending
An eternal stream, river
Of languorous time

A Puddle

Still, it stays, waiting
Their welcoming happiness:
The sun's calming warmth

The Book

Book
The thing that keeps me hooked
Into all my stories of wonder and facts
Who knows what I'll read next Sat'

The books are filled with things like stories
That makes me interested in the characters worries
The non fictional factual books about space
Are my favourite book type to this date

So to all the books that make me sad
Don't worry
You're book's not bad

Oh dear food

Dear Food,
What would we do without you
Ain't nothing to do
Ain't nothing to see
If my body cannot
Be with thee

You see, you comes in many shapes and sizes
Sometimes you're are small: fish
Sometimes you're are large:sharks
But no matter size, no remarks
As long as you fill me
My stomach's made its mark!

But don't turn away!
There's still more to say
There isn't only size
There is also it's taste
The most important part of a meal
The controversial taste!

The taste, at least, plays a large role
In keeping the feaster at ease
Instead of feeling disgust
In the meal's textured feel
Instead they would feel sensations
Only we consumers appeal

So there you have it
A wondrous description
Of a wonderous thing
Who knows
You could test this new knowledge
On a little bit of smallage

Digital Times: Narrative

here was once a boy, let's call Jack

Who lived in his college flat

And his life consisted of games

Many don't have names!

Jack was studying in college

To get a degree in

Technological fantasies

So he could work his dream

He grew up with video games

The Legend of Zelda, Mario, to name a few

His dream was to become like his inspirators

To make children's fantasies true

Jack finished college

He banded with his mates

To create a video game

The world remembers to this date

These boys named themselves "Valve"

And made a story

About another man

Let's call him Rory

This story about the man Rory

Was made famous when the game was released

Both children and adults loved it

It gained much acclaim, it was far from deceased

So, you are wondering, What happened next?

Well, Jack and his mates decided

To make matters well

And add onto the story, for the gadabouts

Again, the group made a success

After 6 years working, there was no mess

People loved these stories and they still wanted more

Could they not satisfy these nevermore?

And this brings an end to our story

Of a dreamy boy and his gang of glory

Yes, they did satisfy

those who wanted another story

If you also wanted to know

The story is not for kids, no, no

It's a survival story

It is no Balamory!

Richard.P.Harrison, 7D

Surrounded by nature

Nature around me, all green and blue.
The leaves show me their natural hue!
I hear the chirping of birds that I adore,
I see flowers blooming and much more...

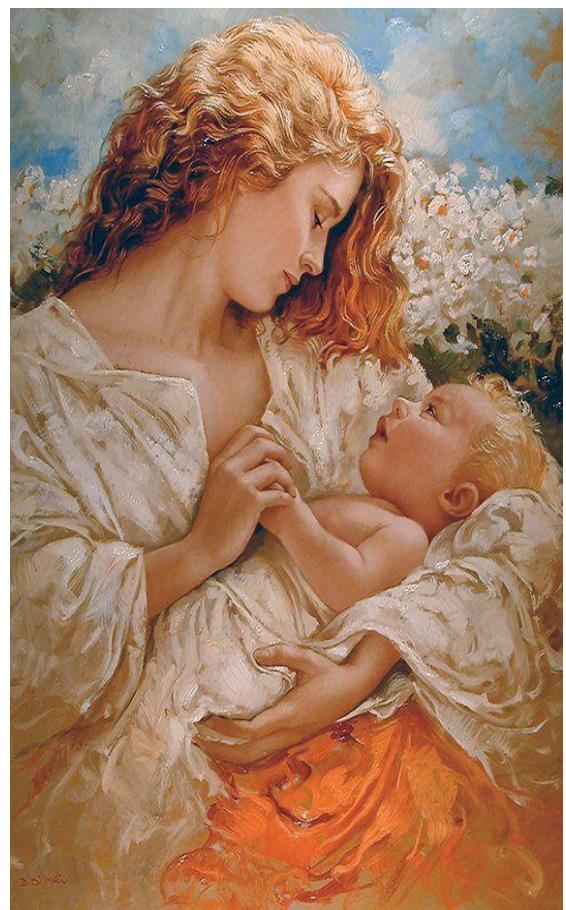
To breathe in the pure and fresh air of the
forest I enjoy.
Looking at the marvelous forest brings me a
lot of joy!
I want to stay here till the end of my days,
I will be cast in the warm sunny rays...

A Mother's Love is Eternal

There is an angel that God put on Earth.
She is my mother, she gave me birth!
My mother is always there for me.
When I need a hug, she gives it to me.

Her love is never, never-ending!
When I'm lost, she's always helping.
Even though she sometimes shouts on me,
I still love her, she takes care of me!

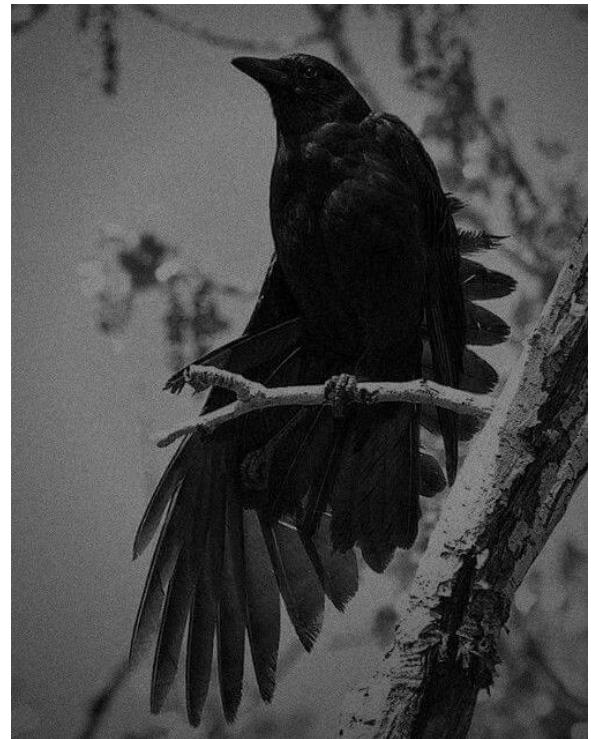
I'm very thankful to my mother,
She gives me so much love like no other.
Day by day you just mean more to me.
Thank you for the life that you gave to me!

Raven style poem

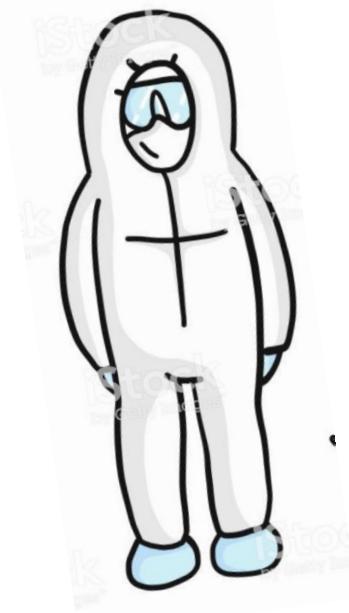
(In between stanza 5 and stanza 6)

The sound of the creaking door made me turn
my head to the sound source.
My long lost Lenore was standing, waiting
near my chamber door.
She was screaming, never leaving, staring into
my empty soul.
“I came back from the dead! Come with me
throughout your chamber door.
Go to the land of the dead with the woman
who you adore.
That is me and no one more...”
I was shook and did not anticipate hearing
these words from her.
I loved her but I feared death and shut the door
from my Lenore.
“This is not you, Lenore!” I replied. “How
could the dead be alive?”
She didn’t reply, I only heard silence.
Different than before...
After a couple of seconds, I opened my chamber door.
I saw nothing, no one more.

YOU are responsible

I will give you my advice:
Please do not socialize!
You would be playing
With other people's lives.
Weeks and weeks of isolation,
What to do in this situation?
I think I'm gonna die
Because my mind is ready to cry.
You are spreading the disease
By going out somewhere.
It's so easy, don't you see?
Please just be beware.

Iles Adina, 7D

Mothers day poem

My Mother is like an angel
Every day my Mom with me
We love to have cups of tea
My Mom is making my life better
And this is matter
My Mom is the best
Yes, she is, she is the wonder Mom in the world
Everyone says that, because our Moms save us
I just want to say thanks for God to give me my Mom,
because I have with her fun.
Everyday my Mom is helping me to get to school
And she helps me with my life too
Respect your mother, because she loves you.

Koala

Gray Koala on the tree
Eating leaves for free
Have a sleep for some hours
And lay for some days
Lazy Koala Bear
Not eating a pear
Loves to have a hug
and doesn't eat a bug

Galinskaya Sofiya, 7A

The Turtle On My Wall

I like the painting hanging on my wall,
There's little funny turtle in the main role.

For this picture I found a perfect frame,
Fitting with it's size, and the color's same.

This slightly salad green
Is ideal for her skin.

This turtle smiles at me every day and night,
So I can see her teeth are pretty white and bright.

She likes to watch TV with me,
About her home- the endless sea!

I look at her when I feel lonely,
I think that she walks very slowly.

But still this turtle is the best!
It's time to go, she needs some rest.

Nature's Gifts

At the fall time I like to walk through the steamy fog,
And watch for red and yellow leaves while walking with my dog.

I like to watch the raindrops bump into my window,

Racing with each other who's gonna be winner?

But when the winter comes all around my town,

In the icy dress, wearing frozen crown,

I wonder how she makes those unique designs

On the common, usual and a standard glass.

All these miracles are made by Mother Nature.

And I still don't know what thing can be greater
Than sitting on the bench and watching every season

Come after each other like a mechanism.

My Best Friend And I

You are my best friend
And I hope that's true.
No matter what happens
I'll always love you.

In times of grief
I'll give you belief.
I'll be there for you
when you are in need,
To land you a hand
to do a good deed.

So just tell me
when you need me my friend,
I will always be there for you
right till the end!

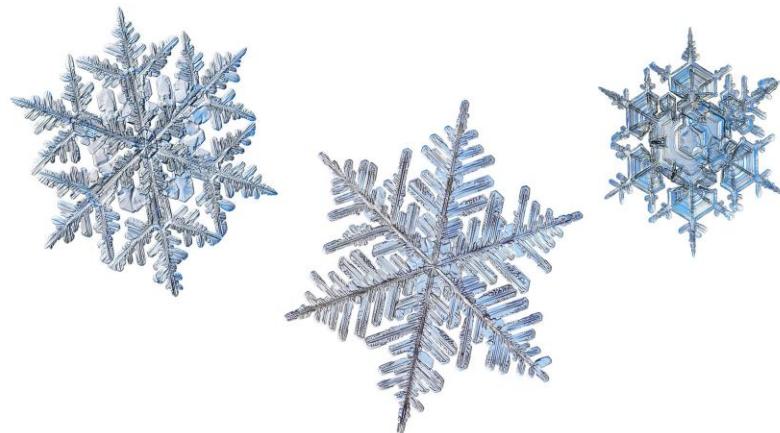
My First Winter Morning

One day I woke up, everything was white.
I couldn't see a soul through the window light.
Thought it would be great idea to dress up and go outside,
The beauty of the brightness caught me out of guard.

Well, first steps into the unknown,
My heart was ready to be blown.
Snow, laying on the endless road
Was looking like a dreaming god.
Or maybe Ice queen froze my eyes and mind.
And I can't see reality, or maybe I am blind?
If it's so, then don't try to wake me up,
I just want to stay here until my time's up.

These frozen pretty names
Are warmer than a hundred flames.
These tiny little snowflakes
Are deeper than a thousand lakes!

Nabieva Amina, 7A

My Mother Nature

I lost myself in the trees
among the beautiful leaves.
I looked up at the sky
as the stars talk to me.

The flowers bloom towards the light,
the river called me at night.
I can't live a normal life
with the gorgeous mother nature.

Socks

Loving socks have stolen my heart.
Smells like potatoes in my house.
Freshly made for me.
Feels like bear fur so soft and cute
As soon as they go in my feet
Just feels amazing like I am in
Heaven. I love it is the most
Beautiful things in the whole world.
Touches my heart. The socks danced
On my feet. I wish I made more of these
Amazing pair of socks. Now I am going
To wear it every single day.

Ruthri Senthil Kumar, 7D

Beautiful Mother Nature

Nature is a beautiful thing,
Day to night the birds sing.
The skies are clear and rainbows shine
No gas, no fuel, no sound of grind.

Water is so fresh you can drink it,
And you will hear the sound of crickets.

The refreshing breeze that flies by,
In that place, relax, relief and sigh.

The nature has a lot of vibrant colours,
It is not like any other,
It is special, clean and beautiful.
Just relax as you hear the birds whistle.

Thakur Rajan Singh, 7D

Сказка о барине ленивом

Жил да был один самый обычный барин. Ну, как обычный: был он средних лет, толстый, словно самовар, не очень высокий и с самым вредным характером на всей Руси. Ничего он не умел, разве, что читать газету по утрам и дочерей донимать: «Где ж его завтрак?» Всей работой по дому занимались его три дочери: готовили, стирали, полы натирали, пыль с полок убирали. Каждая дочь была как на подбор, была красива и умна, наделена особым талантом.

Да не награждал барин дочерей своих за труд, лишь кнутом их хлыстал со своей кровати за их ошибки. Но был у них хороший родитель – няня, которая помогала им развивать свои таланты. Старшая была хороша в вышивании, средняя же рисовала картины, словно сам Леонардо Да Винчи восстал из

могилы, а самая младшая готовила одни только деликатесы – пальчики оближешь.

Решил барин однажды выдать своих девочек-умниц замуж. И они сами были в восторге от такой вести: ведь папонька никогда не разрешал им покидать дом отчий и отдохнуть от его причитаний. Как только его слуга разнес весть об этом в массы аристократические, все, как мухи на варенье, набежали со своими свадебными предложениями. Старшую, к примеру, еще давно заприметил заморский принц аж из самой Латверии: настолько далеко молва об ее за изумительных полотнах смогла прославить ее короткие 20 лет жизни. Среднюю дочурку же барин отдал сыну самого царя Киевского, ведь тот еще с младенчества грезил позировать ей для портрета. Младшенькую же забрал байказахский, ведь никто даже на его родине, не мог состряпать такой божественно вкусный бешбармак.

Удачно исполнив свою миссию, барин наш спать лег в окружении гостинцев сватов своих: причудливых морепродуктов из Латверии, пельмешек лично от лучших поваров дворца Киевского да на десерт - чак-чак из-за земель джигитов.

Со следующей зарей петух жестоко нарушил покой сытого барина. Спросонья он всегда требовал свою старшенькую дочь нарядить его к утреннему пиршеству. Да сегодня как долго не звал он ее, никто не откликался. Поняв свою ошибку, барин принялася пытаться встать с кровати. Ведь невиданно такое, чтобы барин принимал поваров утренних в своем пижамном одеянии. Пытаясь поднять свое рыхлое тело, барин неуклюже перекатился на край кровати и с грохотом плюхнулся на пол. Но даже те слуги, что услыхали визг его о помощи, не спешили войти к нему, так как никого он не пускал в свою опочивальню, кроме дочерей своих, а неподчинение его вычурных правил грозило колом в место, куда солнце не светит. Так и барахтал он своими ножками и ручками в воздухе, пытаясь перевернуться. Да силы покинули его, едва он взвизгнул о помощи. Так и помер барин наш один-одинешенек в пижамном платьице и без белья нижнего в кругу огрызков со вчерашнего пира.

Стремская Полина, 7А

Поход на Большое Алматинское озеро

Однажды я с семьёй пошел в прекрасный поход на БАО. Дело было в субботу. Мы встали рано утром, примерно в семь часов. Почистили зубы, позавтракали. Потом я со своей сестрой сел смотреть телевизор, но вдруг у мамы появилась идея и она сказала: «Поехали на БАО». Мой папа, конечно, отказался и сказал: «Зачем вам туда идти? Там же нечего делать!» И ... не пошел. В принципе, моего папу можно было понять, он просто очень устал за неделю. А моя сестра сказала: «Давайте, будет весело!» Мы собрались, оделись и поехали.

Сначала мы спокойно ехали час, но вдруг нас остановили и сказали, что дальше ехать нельзя, потому что там идет стройка и можно идти только пешком. И мы пошли. Половину пути мы преодолели примерно за два часа. Эта тяжелая половина пути была десять километров. Мы отчаянно шли, чтобы увидеть озеро и дошли. Какое оно оказалось прекрасным и голубым! Все полюбовались горным пейзажем и пошли назад. Я нес игрушечного зайца сестры и хотел его кинуть в обрыв, потому что он весил двести граммов, но так как я прошел двадцать километров и устал, мне казалось, что он весил для меня двадцать килограммов. Когда мы дошли до машины, то обрадовались так сильно, что словами не передать.

Дома я взвесился и понял, что сбросил за этот поход всего 200 граммов!

Ли Тимур, 6А

Платье

Однажды я собралась пойти на день рождения к своей подруге. Я купила интересную книгу и букет ароматных роз.

Накануне мама подарила мне красивое белое платье, оно было с кружевными рукавами. “Вот его я и надену на день рождения Лизы,” - подумала я, взяла подарки и пошла к подруге. Когда Лиза открыла мне дверь, моему удивлению не было предела! Она была в таком же платье, как и я! Лиза тоже была удивлена, ведь она хотела быть красивее всех в этот день.

“Лиза, поздравляю тебя с днем рождения !”- воскликнула я и подарила ей книгу и цветы . “Спасибо большое!”-ответила именинница и пригласила меня войти в дом.

Вскоре подруга представила меня своим друзьям , все были удивлены, что мы были одеты в одинаковые платья . “Это так задумано?”- спросила меня Катя. Я не знала , что ответить, но Лиза меня опередила:” Да, конечно! Амалия - моя лучшая подруга, поэтому мы решили быть в одинаковых платьях.”

“Ну что ж, хорошо придумали!”-сказала Женя. Я согласилась с Лизой и мне было очень приятно, что у меня действительно есть лучшая подруга.

Мы отлично отметили день рождения Лизы, веселились, кушали пиццу и пили вкусный лимонад, но этот день рождения я не забуду никогда.

Тырнова Амалия, 6А

Как однажды мы с семьей перепутали погоду в Париже

Моя интересная история начинается в марте 2018 года. Я тогда училась в 3 классе. На весенних каникулах я и моя семья полетели во Францию, в город Париж.

Перед тем, как собирать чемоданы, мой папа посмотрел погоду на те числа, в которые мы должны поехать в

путешествие. Показывало, что +16 градусов , все дни солнечные. Мы были счастливы. Мама сказала : “Все же надо взять детям пару теплых кофт и легкие куртки”. Конечно же, мы согласились.

В самолете мы были в теплых вещах на всякий случай. Когда благополучно прилетели в Париж, в городе дул теплый ветер. Мы доехали до первого места назначения “Disney Land hotel”. Так как этот отель был за городом, там было жутко холодно. Так как мы взяли только легкие куртки, мы сразу же замерзли. Я, братик и мои родители забежали быстро в отель. Все 3 дня, что мы были там, мы носили теплые кофты и еще куртки. Когда прошло 3 дня, нам нужно было ехать в другой отель, который находился в центре города. За все время проживания в центре Парижа мы гуляли по улицам и заходили в магазины, чтобы купить теплые вещи. Местные жители в магазинах смотрели на нас очень странно, когда мы мерили зимние вещи, так как для них такая погода даже очень хорошей была. Для нас же там было очень холодно. К концу нашего семейного путешествия у нас было 3 чемодана. В одном лежали игрушки и сувениры из парка Disneyland, во втором - зимнее вещи, а в последнем – вещи , в которых мы приехали.

Хоть мы попали в плохую погоду во Франции, но нам очень понравилось наша мини-история и путешествие.

Акмалжонкызы Амелия, 6А

Как я однажды...

Я хочу вам рассказать один забавный случай из моей жизни, как я однажды...(вы об этом узнаете чуть позже)

Это произошло, когда я был еще маленьким. Мне тогда было примерно 6 лет, и об этой истории мне напомнила моя мама.

История случилась в один из теплых летних вечеров. В те годы я бездельничал целыми днями, гулял, играл и спал, ну это было, потому что я был тогда еще маленьким. Но каким бы ребенком я не был, я всегда слушался своих родителей. И в один день я не послушался их, убегал от всех, капризничал, потому что не хотел читать. Так как я готовился к поступлению в школу, меня всегда заставляли много читать, а я этого не хотел делать и закатывал истерику. Потом родители в виде наказания заперли меня с моей книгой в комнате, чтобы я посидел и успокоился. Но там через некоторое время меня уже не было. Мне надоело там сидеть, и примерно через 10 минут я вышел оттуда через окно! Не бойтесь, это было на первом этаже. Я открыл большое окно и вылез на улицу в одних носках, входная дверь была открыта, и я зашел в дом. Потом я быстро побежал на второй этаж в комнату с игрушками. Я долго играл там, потом, оказывается, уснул под столом. И самое забавное, что я пишу эту историю, находясь в той комнате, откуда когда-то сбежал...

Айтекенов Самир, 6А

Борсалино Кудзан

Жил-был Борсалино Кудзан. И отец, и мать у него были добрые, разрешали сыну все, что ему заблагорассудится. В его школе объявили карантин и отправили ребят на онлайн-обучение. Борсалино Кудзан думал про себя: «Как хорошо!»

На следующий день учителя на всех уроках просили включить камеры, но у кого-то камера не работала, у других был потолок на экране, а у третьих зависал интернет. Учились только три студента Джерико, Сардар и Линда. В основном, на уроке не было большинства студентов, хотя все они после 20-ти минут урока заходили на две-три минуты и исчезали после того, как их отметят как присутствующих. Видимо, интернет плохой, хотя в Whatsapp писали о своем сильном рвении зайти на конференцию. Борсалино Кудзан думал:

«Учитель же поймет, что интернет плохой». Когда педагоги спрашивали некоторых студентов по теме урока, именно в этот момент интернет издевался над ними и не позволял ответить на вопрос учителя. Часто учитель спрашивал насчет домашнего задания: «Почему в Managebac домашняя работа только трех (бывало меньше) студентов?». Студенты отвечали: «Managebac не работает». И, скорее всего, это правда, ведь он не прекратил не работать целый год и продолжает не работать. Студенты отчаянно боролись с интернетом, с программами, которые ехидно подшучивали над ними. Ученики усердно старались запомнить свой пароль от Managebac, Teams и других программ в течение всего года, но пароли не сдавались. Несмотря на все это, у некоторых ребят все же получалось иногда участвовать в уроках.

В один день классный руководитель объявил: «Со следующей недели мы учимся офлайн! Наконец-то я увижу вас, а не скриншоты и потолки на ваших камерах!» Ученики обрадовались, потому что соскучились друг за другом, а вместо плохого интернета ... мог сломаться будильник, возникнуть пробки на дороге, исчезнуть сам по себе дневник, что-то заболеть, не хватит времени на туалет, не успеть покушать и много интересного, аж дух захватывает! А Борсалино Кудзан (и не только он) про себя подумал: «Зато одноклассников увижу!»

На офлайн обучении у Борсалино Кудзана и многих других учеников почему-то было меньше вдохновения к учебе, чем на онлайн. Через два месяца объявили, что те ребята, кто боится заразиться вирусом, могут перейти на онлайн обучение. Борсалино Кудзан и его соратники воспользовались этим предложением. Вдохновленные студенты, вышедшие на онлайн, стали вылетать

с конференций, но при этом делать задания отлично.

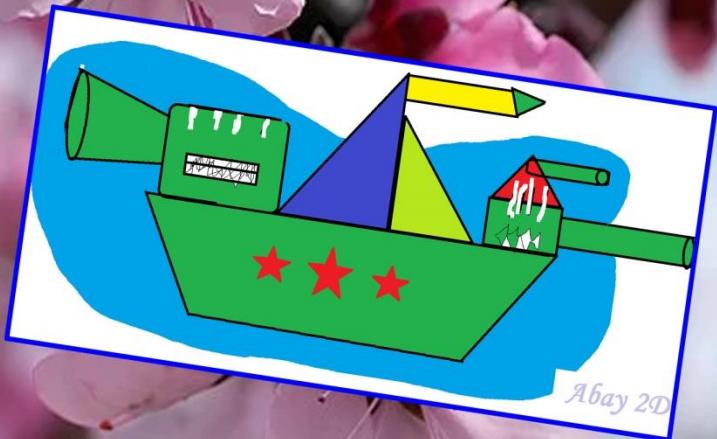
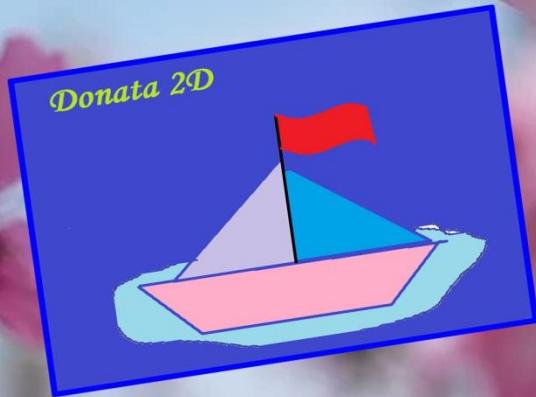
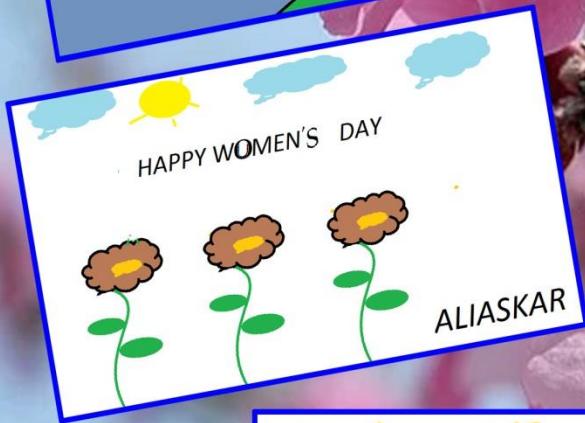
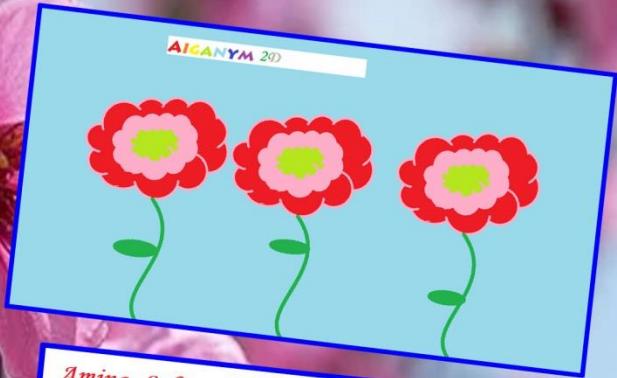
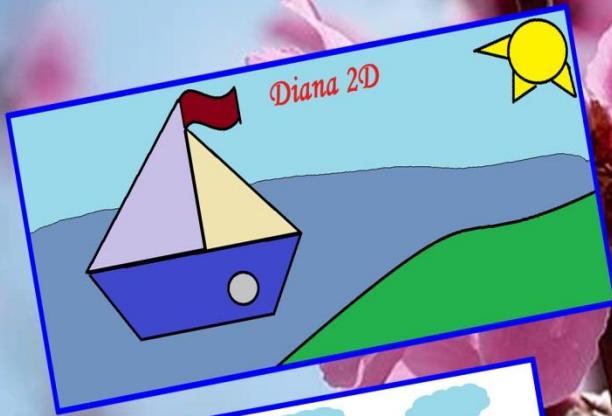
Через некоторое время все студенты вернулись к нормальному формату обучения и вновь жизнь задышала. Начали снова ломаться будильники, возникать пробки на дороге, исчезать сам по себе дневник, что-то заболевать, не хватать времени на туалет, не успевать покушать и много другого интересного.

Прошло сколько-то лет, и Кудзан продолжал в том же духе, но он подумал: «Если так продолжится, то я окончу школу без знаний и не смогу нормально жить, став взрослым!» Но он решил, что осталось мало времени до окончания школы, и ничего не стал менять. Неизвестно, сбылись ли его опасения или нет? Однако мы знаем, что если он захочет, то его родители ему это позволят.

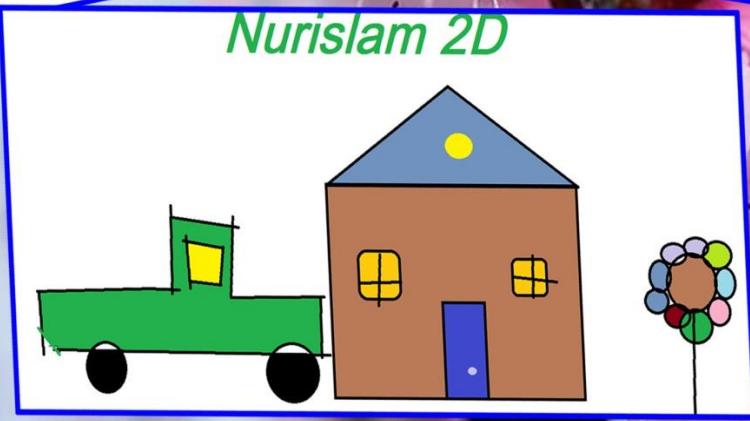
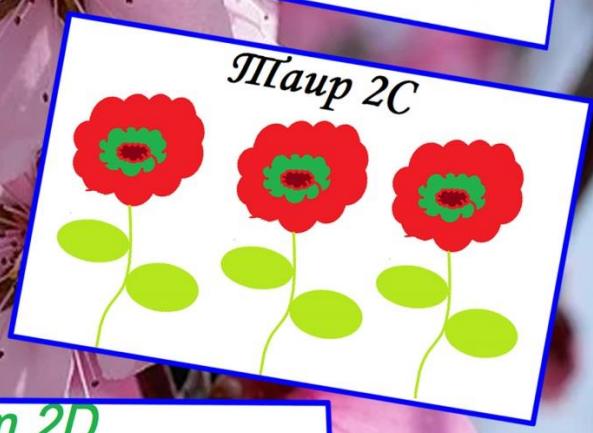
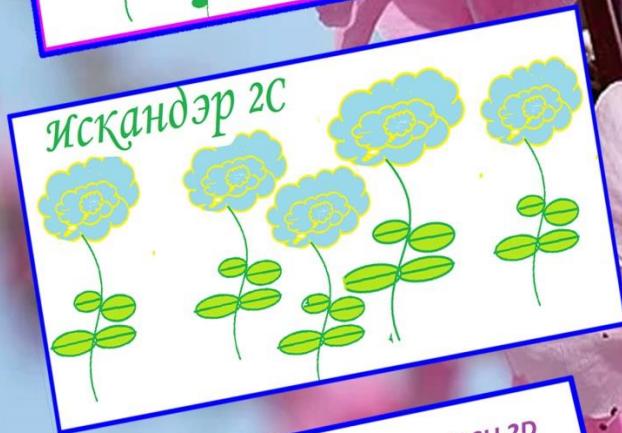
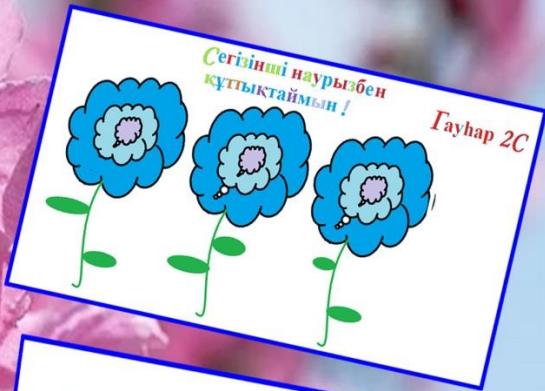
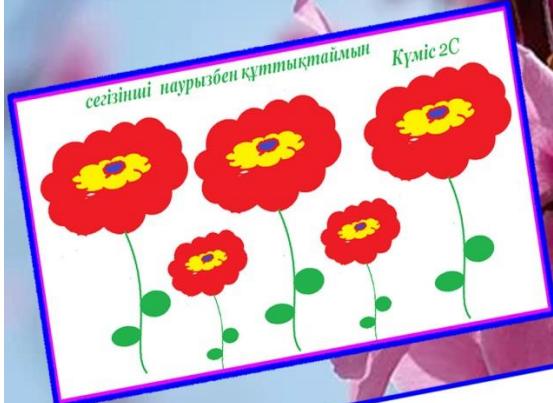
Иманбаев Амиржан, 7В

Work of students

of Grade 2C/D

Work of students

of Grade 2A/B

